

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο πραγματευτής στην γειτονιά με το γαϊδουράκι

Ο καθένας μας, σαν φέρει στην θύμψή του τον πραγματευτή στα χρόνια τα παλιά, που γύριζε στις φτωχογειτονιές των πόλεων, αλλά και στα χωριά, τον θυμάται να οδηγεί ένα μικρό παλιό φορτηγάκι σκεπασμένο με μια πρόχειρη τέντα, γιομάτο ρούχα και υφάσματα λογίων-λογιών.

Στην δεκαετία του 50, υπήρχαν πολλοί πραγματευτές που δεν είχαν ακόμη αυτοκίνητο. Αυτοί χρησιμοποιούσαν το μικρό κάρο που το έσερνε ένα γέρικο άλογο ή ένα γαϊδουράκι. Πολύ γραφικοί τύποι με λογής-λογήςπραμάτειες περιφέρονταν στις περιθωριακές συνοικίες των πόλεων, με τους χωμάτινους δρόμους και φώναζαν όσο πιο δυνατά μπορούσαν: «Εδώ πραγματευτής».

Στην γειτονιά μας ερχόταν, ο Στέλιος ο πραγματευτής- αυτό ήταν το όνομά του- κάθε Παρασκευή. Τις άλλες μέρες θα πήγαινε ασφαλώς σε διαφορετικές φτωχογειτονιές. Είχε μετατρέψει το κάρο του σε πρόχειρο τσαντίρι, με ένα σκληρό μουσαμά που έμοιαζε με καραβόπανο. Όλο το βίος του ήταν μέσα σε εκείνο το κάρο. Το έσερνε ένα γαϊδουράκι. Ο Στέλιος και το ζώο του, είχαν μια ξεχωριστή σχέση στην επικοινωνία. Εμείς οι νέοι δεν μας ενδιέφεραν καθόλου οιπραμάτειες του, αλλά η παράξενη σχέση, του πραγματευτή με το γαϊδουράκι.

Ποτέ μου δεν κατάλαβα σε ποια γλώσσα του μιλούσε. Έβγαζε ο Στέλιος κάτι παράξενες δυνατές κραυγές και το ζώο υπάκουε. Άλλη κραυγή για να ξεκινήσει, άλλη κραυγή για να σταματήσει. Σταματούσε το κάρο, στην μέση του χωμάτινου δρόμου που ήταν και τα περισσότερα σπίτια και επαναλάμβανε όσο πιο δυνατά μπορούσε: «Εδώ ο πραγματευτής.»

Στο άκουσμα της γνωστής φωνής, άνοιγαν οι πόρτες, και από τα «σπί-

Γαϊδουράκι φορτωμένο με μεγάλα κοφίνια με λογής-λογής ζαρζαβτικά στην δεκαετία του '50.

τια τα χαμπλά» όπως λέει και το τραγούδι, έβγαιναν οι νοικοκυρές. Οι μεγαλύτερες σε ηλικία φορούσαν και τις ποδιές της κουζίνας.

Παλιά συνήθεια αλλοτινών χρόνων, που θα έπρεπε κάθε νοικοκυρά, να δείχνει, πως εφόσον ήταν σπίτι, να φορά την ποδιά της, ένδειξη ότι: είτε μαγειρεύει είτε πλένει τα ρούχα, είτε καθαρίζει.

Ποτέ μια καλή νοικοκυρά «δεν κάθεται σπίτι της, με σταυρωμένα χέρια». Αυτό απαιτούσαν οι καιροί.

Ακόμη κάτι άλλο χαρακτηριστικό φορούσαν άσπρο μαντίλι στο κεφάλι. Ορισμένες μαύρο αν είχαν πένθος.

Βγαίνουν πάντα τελευταίες, κρατώντας τα χρήματά τους, δεμένα κόμπο σε ένα άσπρο μαντίλι. Προχωρούσαν με αργά βήματα.

Πρώτες και καλύτερες στον πραγματευτή έφθαναν οι νεότερες. Αυτές κρατούσαν τα χρήματά τους σε πορτοφολάκι.

Άνοιγε ο κυρ Στέλιος την μια πλευρά του μουσαμά, για να θαυμάσουν τα καινούργια της εβδομάδας.

Σμίγανε όλες στο κάρο και ψαχούλευαν τιςπραμάτειες.

Υφάσματα, πολλά γυναικεία υφάσματα, για φουστάνια, και μισοφόρια. Μπλε, ροζ, κίτρινα, κόκκινα και άλλα με πολύχρωμα λουλούδια. Είχε φυσικά και σκούρα χρώματα για τις μεγαλύτερες.

Οι γυναίκες δεν βιάζονταν να αγοράσουν. Μα ούτε και ο Στέλιος έδειχνε πως βιάζεται να φύγει.

Ευκαιρία για αυτές να πουν τα δικά τους και να κουτοσμπολιάσουν.

Είχε υπομονή, μεγάλη υπομονή ο πραγματευτής. Το απαιτούσε το επάγγελμα. Ήταν σοβαρός, ψηλός ξερακιανός, με ένα πελώριο άσπρο μουστάκι όπως και τα μαλλιά του. Στεκόταν σε απόσταση, περιμένοντας να αποφασίσει η πελάτισσα να τον πλησιάσει και να τον ρωτήσει

πόσο πάει ο πήχης.

Όμως στην γειτονιά μας ερχόταν κάθε Σάββατο πρωί και ο μάστορ-Μανώλης με το γαϊδουράκι του. Το είχε φορτωμένο και από τις δύο πλευρές, με δύο μεγάλα κοφίνια, γιομάτα με κάθε λογής ζαρζαβτικά, ντομάτες, αγγουράκια, πιπεριές, μπάμιες, μελιτζάνες και άλλα διάφορα του χωραφιού.

Αντίθετα με τον Στέλιο τον πραγ-

ματευτή, ο μάστορ-Μανώλης, ήταν κοντός παχύς με μαύρα σγουρά πυκνά μαλλιά, που όπως έλεγαν οι γυναίκες, δεν τα χτένιζε ποτέ, διότι θα έσπαγε η χτένα.

Ήταν φρέσκα τα ζαρζαβτικά του, οι νοικοκυρές δεν έσπαχναν και πολύ για να διαλέξουν.

Ήταν ευχάριστος τύπος, πάντα χαμογελαστός και γλυκομίλιτος. Πολλές φορές σιγοτραγουδούσε και ένα τραγούδι της εποχής παίζοντας με το κομπολόι του, καθώς οι πελάτισσες έσπαχναν τα κοφίνια του.

Αυτός ήταν ο κόσμος τα πρωινά, στην φτωχογειτονιά μας στις αρχές της δεκαετίας του '50.

Τα βράδια και τις Κυριακές η φτωχογειτονιά άλλαζε όψη. Σχόλαγαν οι άνδρες από την δουλειά και οι αυλές, τα καλοκαίρια, γέμιζαν από ζωή. Έβλεπες μια πιο ζωντανή ατμόσφαιρα, με ένα διαφορετικό παλμό.

Αυτά για σήμερα αγαπητοί αναγνώστες. Την άλλη εβδομάδα θα συνεχίσουμε τις θύμισες των ανθρώπων μας της φτωχογειτονιάς, της δεκαετίας του '50.

Καλή σας μέρα.

Μπάμπης Ράκης.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία της στήλης «Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΠΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπήσατε, μάς επιβάλλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους στους Αντίποδες.

Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορες τους μετανάστες που ήρθαν με το τίποτε και έφτιαξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη ν' απαντούν στις απόψεις του Γρηγόρη και του Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη στήλη, «Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευση.

ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ

Ο γνωστός παλιός κωμικός του ελληνικού σινεμά, Κώστας Χατζηχρήστος στον ρόλο του γαλατά.